

AKI HISZ ÉNBENNEM

2015. február 15.

– Sandersné dr. Kovács Erzsébet tanításának előben elhangzott szövege belső használatra –

Atyám, imádunk és magasztalunk. Ahogy írva van, imádókat keresel magadnak és itt vagyunk. Azért jöttünk, hogy imádjunk és magasztaljunk Téged, és a nevedet felmagasztalod Atyám, ahogy mi kiejtjük a hatalmas Szent Szellem által.

Öleld meg a szomszédodat egy szent öleléssel, a Biblia tanítja, még a szent csókot is, és nyugodtan megcsókolhatod a szomszédodat. Aki ma van először, azok érezzék, hogy szeretve vannak, és a szeretet fog ma téged átölelni, mert Isten maga a Szeretet.

Kezeinket kinyújtjuk, és imádkozunk a zsebkendők felett, a hitetekre egész végig szükség lesz, fel ne adjátok a hiteteket. Dicsőség legyen Istennek.

Bizonyágtevő testvérünk volt. Egy mondat Szabó Szilvia leletéből: Az Országos Klinikai Idegtudományi Intézetnek a lelete, és azt írják itt, hogy a kóros érképletet sem az elülső, sem a hátsó keringés területén nem találtunk. Halleluja! Dicsőséget adunk Istennek.

Súlyos fájdalmas tünetek voltak, és íme, a Jézus Krisztus lett a te Gyógyítód, és te elfogadtad ezt. Bizony, Jézus mennyire él! Jézus hogy szól a szívekhez, hogy mennyire élő, és mennyire ható az Igéje, és ha élünk vele, bizony ezt nem is tudjuk ezt mind elmondani.

Amint bejövünk ide, az Úr úgy rendeli, hogy a szánkon az Ő dicsérete legyen. Az Ő nevére magasztos bizonyosságok hangozzanak el, és mindnyájan tudnánk bizonyosságot tenni arról, hogy az Úr milyen hatalmas dolgokat cselekedett, csak az elmúlt héten az életünkben.

Gyógyító kenet van a szem bal sarkában, itt egy bevérzéses probléma fog elmúlni. Az első dalnál még nem jelentkeztek a gyógyító ajándékok, pedig nagyon figyelem. De volt egy dal, és tudjátok, hogy a dalok közül nekünk is az egyik kedvesebb, a másikat meg szívesen énekeljük, de nem annyira érinti meg a szívünket. A Szent Szellem pont így van vele.

Az egyik dalnál lejöttek a gyógyító ajándékok, sorolta őket a Szent Szellem. Az a dal megindította az Ő szívét is. Amikor a Szent Szellem szíven elkezd ömleni a szent olaj, és elkezd önteni az olaját, nagyon hálásak vagyunk ezért, hogy Ő kijelenti az Atya cselekedeteit. Ő az, aki adatott nekünk, hogy megjelentsen, hogy miket cselekszik az Atya. A Szent Szellem közösségéből tudjuk meg ezeket. Azért jöttünk, hogy megfűrödjünk ebben a jelenlétben.

Nyári táborunk lesz, családok számára is, nagyon jó lehetőség, hogy együtt lehessenek a gyerekek a felnőttek szárnya alatt, de jól érezzék magukat, és az ő korosztályuk is jelen legyen. Kiváló lehetőség, Révfülöpön lesz, 2015. július 20-án indul. Minden évben siker ez a tábor, idén is az lesz, főleg, ha te is elszámod magad, és elmész.

Felajánlható ismét az 1%. Tavaly is szorgalmasak voltatok ebben, nagyon köszönjük a felajánlásokat, megérkeztek hozzánk. Idén is van rá lehetőség, elkészültek a nyomtatványok.

Lehet buzgólkodni az Úrnak a dolgában. Ez is fontos. Egy mutatószám az Egyháznak, hogy hányadik helyre kerültünk. Volt olyan év, hogy az első tíz felajánlott szervezet között szerepeltünk például. Soha nem kellett megszégyenülnünk ebben, és idén sem fogunk, mert szorgalmasak leszünk. Megköszönjük ezt Istennek.

Hogy jó az Úr az övéihez, ezt mindenki tudja. Áldott legyen a szent neve mindörökké. Folytatjuk a gondolatokat az Ige tanításaiból, hogy azt miként kell a mindennapjainkban alkalmazni. A Biblia nagyon vastag könyv és az ember néha nem tudja, hogy hol kezdje olvasni, mert annyi felé elbarangolhat a figyelmünk, ha elkezdjük olvasni.

A Szent Szellem vezet minket ebben. Azt szeretné, hogy az, amit olvasunk, és amit ott megértünk, azt a mindennapjainkban *alkalmazni* is tudjuk az életünkben. Mert az Ige csak akkor válik igazi áldássá a számodra, hogyha *beengeded az értelmédbe*, az értelmeden keresztül *lekerül a szívedbe*, a szellemedbe.

És utána, mint egy tükör, amibe belenézel (az Ige egy tükör) elkezdesz elváltozni annak a képére és hasonlatosságára, aki maga az Ige. A gondolataidban is elváltozol. Az az elváltozás egy metamorfózisszerű változás. **A metamorf szó a görögben azt jelenti, hogy többé vissza nem fordítható.**

Ha te egyszer a szívedben meggyőződted arról, hogy az úgy van, ahogy itt meg van írva és a gondolataidban sem vagy eltéríthető, akkor az a tiéd, akkor arra te *elváltoztál*. Te az vagy. Te az *Igével egyé* lettél. Úgy gondolkodsz, az megvan neked, és azt meg tudod élni. Ez a lényege az Igének, hogy úgy változunk el, hogy az *visszafordíthatatlan*.

Többé a világ nem tud minket eltéríteni. Nem tud visszatéríteni, hogy mégiscsak a régi világ volt a jó. Szó nincs róla. Mert az Ige elvégzi. Belenézünk, mint egy tükörbe, s ott látjuk magunkat, hogy *milyennek lát* minket Isten. Utána, ha azt a belső emberünkbe *beépítjük*, akkor az *valóságba jön* az életünkben.

A *gondolatainkban* is megtapasztaljuk, hogy többé már nem úgy gondolkodunk egy dologról, mint eddig, hanem úgy, ahogy az Ige írja, és azt meg is cselekedjük. Aki az *Igét cselekszi*, az lesz *áldott*. Ha nem tennénk, akkor megcsalnánk a saját szívünket.

Így írja a Jakab levele: a saját szívünket *csalnánk meg* vele. Mert a szívünkben máshogy van beírva, mint ahogy beszélünk vagy cselekedjük. Nem is Istent csalod meg vele, hanem saját szívedet csalod meg akkor. Nem egy jó hely, ezért törekszünk arra, hogy ezt ne tegyük.

Az Úr Jézus kegyelméből olvassuk ma a Bibliánkat. Jézus nevében elmegyünk egy nagyon ismert részre, a János evangélium 14. fejezetére. Szeretném, ha mondaná mindenki, hogy *Jézus szeret engem*.

Hogy ebben biztosak legyünk, mielőtt kezdjük, hogy Jézus *szeret* minket. Ez az *alapja* a *megváltásunknak*. Isten úgy szerette ezt a világot, nem akarta, hogy te elveszett légy, ezért *hatalmas árat* fizetett érted.

JÁNOS 14,12–13.

12. Bizony, bizony mondom néktek: Aki hisz énbenem, az is cselekszi majd azokat a cselekedeteket, amelyeket én cselekszem; és nagyobbakat is cselekszik azoknál; mert én az én Atyámhoz megyek.

Látod-e a nyomatékot itt? Hogy Jézus mit mond itt? Olyan erőteljesen mondom, hogy külön felhívom rá a figyelmedet. Mikor kétszer olvasod, hogy *bizony, bizony*, akkor Jézus

nagyon erősen, *nyomatékosan hangsúlyoz* valamit, és szeretné, ha igazán figyelne rá, hogy mi van itt elrejtve.

JÁNOS 14,12–13.

12. ... Aki hisz énbenem, az is cselekszi majd azokat a cselekedeteket, amelyeket én cselekszem; és nagyobbakat is cselekszik azoknál; mert én az én Atyámhoz megyek.

Kérlek, mondd azt, hogy ezt az Ige rólam mondja. Tudod-e, miért? Mert Jézus azt mondja, hogy *aki hisz énbenem*. És te hiszel-e Jézusban? Ha te hiszel Jézusban, akkor ez rólad szól. Mert ugye hiszünk Jézusban, ezért vagyunk ma itt. Mert hisszük, hogy Jézus meghalt és feltámadt a halálból. Hívők vagyunk. Ez a hit köt minket össze.

Jézus azt mondja, hogy aki hisz énbenem. Vagyis, amit itt Jézus mond, az *rólad szól*. Nyugodtan, bátran jelentsd ki magadra, mert akkor közelebb kerülsz ehhez az Igazsághoz. Ez rólam szól, mert én hiszek Jézusban!

Mindaz, amit Jézus cselekedett, azt írja az Ige, azokat *mi is fogjuk cselekedni*, sőt nagyobbakat fogunk cselekedni azoknál. Mert én az én Atyámhoz megyek. Sokat gondolkodtam ezen a versen, amikor még egész kicsike keresztény voltam. Megmondom neked őszintén, hihetetlennek tűnt ez nekem, hogy Jézus ezt itt ilyen bátran merte említeni.

Ugyanis, ahogy olvassuk az Evangéliumokat, Jézus *hatalmas dolgokat* cselekedett. Feltámasztotta a halottakat, megnyitotta a vakok szemeit, süketek füleit, csonka-bonkák épültek fel, új végtagok nőttek ki. Hatalmas dolgokat cselekedett Jézus. És azt írja, hogy mi ezeknél *nagyobbakat is fogunk cselekedni*. Ezt maga Jézus mondja.

Ha ezen az ember *időzik*, akkor nagyobb bátorságot kap arra, hogy valóban a Szent Szellem áradásaiban ezek a jelek és *csodák létre tudjanak jönni*. De mi volt az alapja annak, hogy Jézus ezt mondta nekünk?

Jézus, amikor a *földön járt*, akkor egy időben *egy helyen* tudott lenni és egy bizonyos dolgot tudott megcselekedni. Amíg a földön járt. De amikor arról kezdett beszélni a tanítványainak, hogy én elmegyek az Atyához és elküldöm nektek a Vigasztalót...

Ugye mondta ezt, hogy elküldöm nektek a *Vigasztalót*? Amikor valóban megtörtént, akkor többé Isten ereje *nem korlátozódott* már csak egy helyre a világban, ahol Jézus járt. Nemcsak arra az egy időpontra, ahol éppen Jézus abban a pillanatban ott volt, és amit akkor cselekedett, hanem a Szent Szellem jelen van az egész földkerekségen, miután az Atya kiárasztotta.

Jézus *elküldte* ezt a megígért Szent Szellemet, az Atya pedig *kiárasztotta* az egész földkerekségre. Azt jelenti, hogy a Szent Szellem az egész földkerekségen *minden hívőben*, aki befogadta őt, jelen van, és hatalmas dolgokat tud cselekedni mindenfelé a királyság építésében. Többé *nincs korlátozva* Isten munkája arra, hogy Jézus épp hol járt a földön.

Elment Jeruzsálemből és mondta, hogy ma Samaria városába kell mennem, és ott várta Őt a kútnál egy nem szövetségbeli például. Akkor éppen nem tudott Jeruzsálemben vagy Galileában csodákat tenni, mert akkor más küldetése volt.

Ez egy hatalmas dolog: és *nagyobbakat cselekszik* azoknál... Be kell látnunk, hogy a Szent Szellem nélkül nem lenne lehetséges. Isten kiárasztotta a Szent Szellemet és általa lehetséges ez azoknak, akik befogadják a Szent Szellemet.

Erre rá kell ébrednünk, hogy Isten ma a *Szent Szelleme által végzi* ezeket a hatalmas dolgokat, a *még nagyobbakat*, ahogy Jézus mondta. Jézusnak minden szava az igazság. El kell

fogadnunk, hogy Isten ezt így látja ma, akármennyire is úgy gondoljuk, hogy mi még nem cselekedtünk ilyen nagy dolgokat. Ez akkor is igaz, mert Jézus mondta és *számít rád* ebben.

Szorgalmasnak és odaadónak kell lennünk. *Odaadó munkatársaknak* kell lennünk Isten országában, hogy az, amire minket Isten *elhívott*, be is teljessedjen az életünkben. Isten meg akarja cselekedni általad is azokat a nagyobbakat. Van-e *elváró hited* erre? Vagy csak olvastad, lapoztál, á, biztos nem rám gondolt Isten, amikor ezt mondta.

Ne gondolkodjunk ilyen kishitűen. Ezt nekünk írta és ez *ránk vonatkozik* abban a sorban, amit itt mond Jézus, hogy nagyobbakat is cselekszik azoknál, mert az én Atyámhoz megyek. Így folytatja:

JÁNOS 14,12–13.

13. És akármit kértek majd az én nevemben, megcselekszem azt, hogy dicsőíttessék az Atya a Fiúban.

Megcselekszem azt, tehát nem neked kell ezeket tenni, ezeket a hatalmas csodákat. Azt mondja Jézus, *bízd csak rám*, én majd megcselekszem ezeket. Te csak kérjed. **Egy bizonyos másik magyarázat szerint itt egy erősebb szó használata is van: *parancsold a Jézus nevében, hogy megtörténjenek.***

Az ellenségtől parancsold vissza a földeket, követelsz, *visszakövetelsz* mindent, amit ellopott. Azokat *én megcselekszem*, mondja Jézus, hogy dicsőíttessék az Atya a Fiúban. Arról van szó, hogy Isten a földön ki akarja *árasztani a dicsőségét*, és ebben akar téged használni, mert Szellemmel teljes hívője lettél.

Ha valamit kértek az én nevemben, én megcselekszem azt! Újra bátorít. Egyik mondatról a másikra szinte ugyanazt ismétli Jézus, hogy *bátran* tegyétek ezt. Mert ha valamit kérsz, azt én megcselekszem, vagyis *mögéd áll*. A garancia az Ő neve. Ha az én nevemben teszed ezt, akkor én *megcselekszem*.

Ennek egy óriási *bátorítást* kell adnia nekünk, hogy például bátran *imádkozhatunk*, bátran *parancsolhatunk* Jézus nevében. Ez egy *felhatalmazás*, hogy az Ő *nevét* használhatjuk ebben a világban. Nem szabad kicsinyhitűnek lennünk, hogy ez nem történik meg, mert *nem te cselekszed*. Jézus fogja megcselekedni azokat, ha megtanulsz Vele *együtt járni* és ráfigyelni.

Ez fel kell, hogy egy kicsit gerjessze most a szívünket, hogyha ez tényleg így van és igaz, akkor én ebben akarok járni. Az *elhatározást* neked kell meghozni. Azonban, mindannyiunk életében volt már olyan imádság, amit ugyan elmondtunk, de nem láttuk a választ.

Aki azt mondja, hogy ilyen imát még nem mondott el, az utána nyugodtan bocsánatot kérhet azért is, hogy most éppen füllentett. Mindannyiunk életében van olyan imádság, amire nem jött úgy a válasz, ahogy reméltük.

Nézzük, hogy mit mond erről az Írás, hogy van-e ilyen az életünkben. Jakab levele 4. fejezetből olvassuk az Igét. Tudjátok, hogy Jakab Jézussal együtt nőtt fel? Jakab nagyon sokat tanulhatott az Úrtól az évek során.

Amikor Jézus növekedett a bölcsességben, akkor Jakab is hallhatta azokat és láthatta. Nagyon kiváltságos helyen volt. Jakab így ír a 4. fejezetben erről, hogy miként van ez, hogy mi kérünk, aztán kapunk, aztán mégsem kapunk, hogy hogyan van ez. Belenézünk ebbe.

JAKAB 4,1–3.

1. Honnét vannak háborúk és harcok közöttetek? Nem onnan-é a ti gerjedelmeitekből, amelyek a ti tagjaitokban vitézkednek?

Ezek a *testnek* a különböző tagjai, cselekedetei.

JAKAB 4,1–3.

2. Kívántok valamit, és nincs néktek: gyilkoltok és irigykedtek, és nem nyerhetitek meg; harcoltok és háborúskodtok; és nincs semmitek, mert nem kéritek.

Ez az első pont. Azt mondja Jakab, hogy *azért nincsen* néktek, mert **nem kéritek**. Ez az első gondolat, amit szeretnék kihangsúlyozni. Sokszor az embernek eszébe sem jut, hogy amit igazán szeretne, azt ne ilyen testi módon, viszálykodásokkal, veszekedésekkel, testi harcokkal próbálja elszedni a másiktól.

Munkahelyi irigységek például. Miért nem emeltek ki a munkahelyeden, vagy miért nem nekem van ez, miért a másik kapta? Ne így civakodjunk, hanem azt mondja, hogy azért nincs az nektek, amit annyira szeretnétek, mert nem kértétek.

Az embernek eszébe sem jut, hogy odafordulhatna Istenhez és egy egyszerű imát elmondhatna, hogy Uram, ezt add nekem, szeretném, én ezt kívánom, ez legyen az enyém, add meg nekem a Te kegyelmedből. Legyen meg nekem, hogy Tied lehessen a dicsőség.

Ez az első, amire felhívta a figyelmet, hogy azért nincs néktek, nincs semmitek, mert nem kéritek. A következő versben tovább gondolkodtat minket.

3. Kéritek, de nem kapjátok, mert nem jól kéritek, hogy gerjedelmeitekre költsétek azt.

Van, hogy már kértük és mégsem kapjuk. Van-e ilyen az életünkben? Az Ige írja, akkor kell, hogy legyen ilyen. Kéritek, de nem kapjátok – most figyelj nagyon –, mert **nem jól kéritek**. Létezik-e, hogy valamit nem jól kértünk? Le van írva: nem jól kéritek, hogy a gerjedelmeitekre költsétek azt. Ez elgondolkodtat minket.

Először is olvassuk Jézusnak ezt a *hatalmas ígérését*, hogy amit csak kérték, megkapjátok. Le van írva. Aztán egy másik fejezetben pedig elkezdünk gondolkodni azon, hogy le van írva az is, hogy valamit kérünk, és mégsem kapjuk, akkor az azért van, mert nem jól kértük.

Itt meg kell állnunk és gondolkodnunk kell. Ha *kéred* azt a dolgot és az *jó* neked, akkor Isten oda fogja *adni*, mert Ő egy jó Isten. Ő *nem tart vissza* semmit tőled. Semmit. Ráadásul mindenért *megfizette az árat* már előre. Már nem kell neki semmit tenni, hogy odaadja neked.

Ha Isten nem fogja azt odaadni neked, annak *oka* van. Akkor meg kell bíznod benne, hogy valami *jobbat tartogat* esetleg a számodra. Lehet, hogy te nem láttál rá úgy arra, amit kértél, hogy az a legjobb neked. Úgy gondolod, de Isten valami annál is jobbat tartogat neked, akkor azt nem fogja odaadni, amit kértél, mert akkor már a következőt nem tudná odahozni.

Ez egyik oka lehet, hogy Isten nem hozta neked azt, amit kértél. De lehet oka például az is, hogy először még el kell *végezni benned* valamit, hogy oda tudja adni, amit kértél, mert a mostani *szíved állapotában* nem lennél képes megtartani azt.

Mondjuk nem vagy még érett rá. Lehet, hogy egy társat kértél, és amíg ezt meg azt le nem *csiszolgatja* benned, addig azt a társat nem tudja elküldeni, mert a le nem csiszolt állapotod tönkretenné a kapcsolatokat. Az igazit *szalasztanád* el.

Tehát *időzítések* is vannak, amikor kérünk valamit. Uram, add nekem most azonnal! Kérdezi, hogy hova sietünk vele? Vannak időzítések az életünkben. Vannak Istennek tervei, és lehet, hogy nem az *Ő tervei* szerint kértünk. Ilyenkor Isten visszafogja, és nem adja oda, amit kértél, mert neki valami *jobb* van a terveiben.

Neked pedig meg kell *állnod hitben*, hogy az eljön majd hozzád. Nem szabad ilyenkor feladni és elcsüggedni. Sokan ilyenkor úgy *megbotránkoznak* Istenben, hogy akkor Isten nem is gondolt rám. Isten akkor nem is szeret engem! Isten, meg sem hallgatod az imádságomat! A gyülekezetből is elhagyják gyakran így a helyünket, mert úgy látják, hogy Istennek nem fontosak. Mert azt az imát nem válaszolta meg. De ez nem így van.

Istenben *megbízni* az a legcsodálatosabb hely, ahol a keresztyén élheti az életét. Istenben megbízni. Leemeli a vállunkról a gondokat, amikor tudjuk, hogy Őbenne bízunk. Ha látjuk azt a választ, ha nem látjuk még azt, Őbenne bízunk, mert Ő cselekszik.

Az imánk ott van a trón előtt és a maga idejében meglátunk sok mindent, amit most még esetleg nem látunk. *Imádságban odaadni* Istennek a kívánságainkat és tudni, hogy az Ő szemei rajta vannak azokon, végtelen *megnyugvást hoz*. Bemenni oda a nyugalomba azt jelenti, és nem háborogni amiatt, hogy amit kértem, az még nincs meg nekem.

Megkérni Istent, hogy drága Abba, akkor igazíts ki engem, hogy vagy *rossz indítékokkal* kértem, vagy *rossz időzítésben* kértem, de semmiképpen ne hagyd, hogy elcsüggedjek. Isten meg fogja tenni, hogy átölel és megvigasztal, s megvilágítja, hogy Ő azt hogyan látja. Ezért nagyon *nagy kincs* az Istennel való *együtt járás*. Gondoljuk végig, mielőtt elcsüggednénk.

A Jakab 5,16. Igének a második felét szeretném olvasni. Ugyanis ezek a csüggedések, vagy kudarcok mindig arra irányulnak, hogy elveszítsük a kedvünket még attól is, hogy imádkozzunk. Ha ide, erre a pontra eljuttatott, el tudott juttatni minket az ördög, akkor nagyot nyert vele, mert akkor többet nem használod a hitedet. Pont ez a célja. A hited a *legveszélyesebb* neki, amikor *használod* ellene.

JAKAB 5,16–17.

16. ... igen hasznos az igaznak buzgóságos könyörgése.

Nemcsak hasznos, hanem hozzáteszi az Ige, hogy *igen hasznos*. A legdrágább *valuta* Isten királyságában, amikor a hiteddel buzgó imádságokat mondasz el. Amikor buzgó imádságokat tudsz elmondani. *Ugyanis ilyenkor az a dünamisz erő, ami bennünk van, a belső emberben. A görög szó a dünatosz, amiből a dinamit szó is van.* Ami *robbanásokat* hoz erre a világra, ha megtanulod azt *kiárasztani* magadból.

Ez a belsőből jön elő, ahol lakik a Szent Szellem. És miközben ezeket a buzgó *imádságokat* mondasz úgy, hogy tudod, hogy *igaz vagy*, hatalmas robbanásokat hoz erre a világra minden imád. Akkor is, ha ebben a pillanatban még nem látod.

Azt mondja, hogy az *igaznak* buzgóságos könyörgése. Sok ember azt gondolja, hogy akkor meg sem próbálok, mert nem tartja magát igaznak. Azt mondja, hogy az ember igaz, aki minden útjában tökéletes, és soha nem vét, és nem téved, és nem tesz ezt meg azt.

A Biblia nem így írja. Hanem úgy írja, hogy az Isten megigazultságában, *Krisztusban igaz* emberről beszél. Elfogadtad-e a *szent vért* magad fölött? Hogy az megigazított, hogy az *megtisztított*, hogy tudod-e, hogy az *új teremtés* Krisztusban az *bűnmentes*?

Isten nem a tévedéseidet fogja *tekinteni*, hanem azt, hogy te megigazultál. Ha így végzed ezeket a buzgó könyörgéseidet, akkor az valóban *igen hasznos* lesz a saját életedre és mindazokéra, akikért könyörögsz majd. A Szent Szellem sokszor elviszi az imáinkat olyan helyekre, ahol az életünkben nem jártunk testben, hogy azok a buzgó imák oda eljussanak. Mert ott éppen szükség van rá.

Nagyon fontos, hogy azért, mert nem látjuk egy-egy imánknak a választát, *fel ne adjuk* a buzgó könyörgéseinket, az imádságainkat. Ugyanis minden egyes rövid kis imádság, amit elmondunk napközben...

Lehet, hogy nincs idő leülni órák hosszat, és azt mondani, hogy Uram, most félreteszem a fél napomat és könyörgök. Ha ilyened nincs, akkor is egy *rövid imát* mondj el. Uram, ezt a helyzetet a kezedbe adom most. Szeretnék változást látni benne. Ha csak ennyit elmondasz Jézus nevében, ezek *ajtók* Isten számára, hogy abban a helyzetben változásokat hozzon. A maga idejében, a maga módján, hogy angyalokat árásszon ki és küldjön segítségedre.

Ajtót nyitottál Istennek, Isten *erejének* az életedre. Ezt a példát így folytatja Isten, a mi bátorításunkra egy példát hoz. Mondja a buzgó könyörgéseket, hogy ezek mennyire hasznosak, milyen sokat hoznak nekünk, ha ezt meg tesszük, és utána így folytatja a 17. versben.

JAKAB 5,17.

17. Illés ember volt, hozzánk hasonló természetű; és amikor buzgón imádkozott, hogy ne legyen eső, nem volt eső a földön három esztendeig és hat hónapig:

Ha olvasod Illés próféta csodáit, akkor azt hiszed, hogy meg se tudod őt közelíteni. Olyan sok csodát lehet olvasni, amiket cselekedett, hogy milyen hatalmas bátorságban volt és Isten hogyan használta őt és miként.

És akkor Isten lehoz egy kicsit minket a földre, hogy ne gondoljuk, hogy Illés maga az Isten volt, amikor ezeket olvassuk. Azt írja, hogy Illés ember volt. Így folytatja, hogy hozzánk hasonló természetű. Akkor már nem vagyunk annyira elveszve. Illésnek is voltak jó napjai és voltak kevésbé jó napjai, ha így vesszük.

Azt, hogy Illés ember volt, mintha azt mondaná itt Isten, hogy gyarló ember volt. Isten mégis *tudta használni*. Mert amikor a csodálatos csodatévő napjait élhette, akkor láttuk, hogy Isten áldozatára sok vödör vizet önttetett az árokba és az áldozatra. Utána szólította le a tüzet az égből, megmutatván Baál imádóinak, hogy kié az igaz Isten. Elégett az áldozat.

Tüzet szólított le az égből. Ezután megmutatta, hogy ki az *igaz Isten*. A Baálnak 450 prófétáját darabolta fel egy nap alatt. Kivégezte őket. Összekaszabolta őket. Ez is természetfeletti cselekedet volt. Ezt az 1Királyok 18-ban, ha olvassátok, pontosan a végére járhattok, hogy miket tett.

Egy napra rá Jézabel megtudta, hogy mit tett a prófétáival és megfenyegette. Csak egy futárt küldött hozzá, hogy majd most jól megnézheted magad. Képzeljétek el, hogy Istennek ez az embere elbujdokolt!

Azt mondta, Istenem, hagyd engem inkább meghalni. Hadd legyen vége az én életemnek. Vagyis félelem szállt rá. Az aggodalom kezdte őt gyötörni, és halálfélelmet, halálgondolatokat forgatott magában ez a hatalmas próféta, aki a tüzet hozta le az égből egy nappal előtte.

Miért hozta Isten ezt a példát nekünk itt a buzgó imádságnál? Azt akarta Isten hangsúlyozni, hogy Illésnek is voltak fent és lent napjai. Isten mégis hatalmasan tudta őt használni a *buzgósága* miatt. Mert elment a hegyre és buzgón könyörgött.

Amikor még nem látta, hogy jön az eső, visszaküldte a szolgát, és tovább folytatta az imádságot. Semmi jele nem volt még annak, hogy jön az eső. Tovább folytatta az imádságot.

Nem adta fel, *buzgó* volt és *kitartó*. Annak ellenére, hogy gyarló ember volt, ezek az imádságok meghozták a sikert az életében. Amikor csupán egy tenyérnyi felhőt látott, küldött a királyhoz, hogy menj, szólj a királynak, hogy jön az eső.

Hogy *tekintünk* a dolgokra? Ez mindent meghatároz az életünkben. Lehet, hogy éppen egy vacak napod van, és minden összejön, és úgy alakulnak a dolgok, ahogy nem szeretted volna, és nem tervezted volna. Ezekkel a napokkal nem dicsekszel senkinek.

Isten akkor is *meghívást ad* neked, hogy járulj a trónom elé és járuljatok a kegyelem királyi trónja elé! Nehogy ilyenkor távolabb kerülj Istentől vagy visszahúzódj, és azt mondd, hogy ó, Uram, már te sem akarsz látni azok után, amit tettem. Szó nincs róla.

Isten azt mondja, hogy járuljatok a kegyelem *királyi trónja elé* és bátorsággal, bizodalommal tegyétek ezt. Akármilyen vacak és megpróbáltatott napod volt, én ott várlak téged. És *mondd el* azt a buzgó imádságot, mert én *megsegítelek*.

Ha csak akkor imádkoznánk, amikor minden olyan nagyon jól megy, és azt gondoljuk, hogy ma milyen tökéletesek vagyunk, akkor nem sokat állnánk a trón előtt. Amikor minden tökéletes körülöttünk, akkor a legtöbb embernek különben eszébe sem jut Isten.

Kár azt gondolni, hogy Isten csak akkor fogad minket, amikor tökéletesek vagyunk. Mindegy mennyire reménytelennek tűnik a helyzeted. Hangsúlyozom, hogyan tűnik, mert legtöbbször az ördög ezeket felnagyítja. Mindegy, mennyire reménytelennek tűnik a helyzet, amelyben vagy. Mennyire vagy hibás benne, ez is teljesen mindegy. Mennyire tehetünk arról, hogy ide jutottunk, ez is teljesen mindegy.

Akkor is imádkozzunk, járuljunk oda. Járuljunk a kegyelem királyi trónja elé, hogy *irgalmat* nyerjünk és *kegyelmet* találjunk. Hogy a szükség idején, az alkalmas időben *segítséget* nyerjünk. Istennek ez egy olyan *meghívása*, amit nem szabad figyelmen kívül hagynunk.

Nem szabad hagynunk, hogy a megpróbáltatások eltávolítsanak minket ettől a hívástól. Hogy a kárhozát alatt lévén nem fogsz odajárulni a trón elé, mert azt gondold, hogy Isten ugyanúgy gondolkodik arról, mint te. Szó sincs róla. Ő a jobbát nyújtja, a *segítő jobbát*.

Már elkészítette a segítséget. Már megadta a *kimenekedést*, mielőtt te belekerültél volna abba a bajba. Olvassuk ezt el, mert ez annyira gyönyörű rész. Idéztem többször, de szeretném, hogy lássátok. Onnan fogom felolvasni. Ez a *meghívás* mindannyiunknak szól. Hatalmas vigasztalás van ebben.

ZSIDÓ 4,15–16.

15. Mert nem olyan főpapunk van, aki ne tudna megindulni gyarlóságainkon, hanem aki megkísértetett mindenekben, hozzánk hasonlóan, mégis büntelen maradt.

Ugye, Illés is gyarló ember volt? Hozzánk hasonló természetű? Igenis vannak gyarlóságaink. De a főpapunk megindul ezeken. Egy ilyen főpapunk van, aki nem ítélkezik, hanem *megindul a szíve*, ha egy ilyen mély helyzetbe jutottál.

Ő is megkísértetett mindenben, amiben csak tegnap vagy a múlt héten, vagy az elmúlt években meg voltál kísértve, abban a főpapunk is meg volt kísértve hozzánk hasonlóan, mégis büntelen maradt. Ha nem ment volna át rajta, nem tudna könyörögni érted. Neki mindenben át kellett mennie, ami kísértést te ma megtapasztalhatsz.

Ezért tud *könyörülő* főpap lenni és megindul a szíve, amikor odaállsz a trón elé. Nem fog hibáztatni, hogy hogyan tudtad ezt elkövetni? Hogyan tudtad ezt megtenni? Ilyeneket nem fog neked mondani. Ezt a szellemi tanácsadód mondja esetleg, ha rosszul hallja a szellemet, vagy a keresztény testvérek mondják.

A főpapunk nem ilyen. Megkísérttetett mindenkiben, hozzánk hasonlóan. Érzed-e ennek az Istentől való hatalmas *kegyelmi* átitatottságát? Isten kegyelme volt ez, hogy ezen neki mindezen át kellett menni, amivel te megkísértetted idáig, és amivel majd még fogsz. Azokon neki át kellett menni. Ezért mondja, hogy odajárulhatsz.

ZSIDÓ 4,16.

16. Járuljunk azért bizodalommal a kegyelem királyiszkéhez, hogy irgalmasságot nyerjünk és kegyelmet találjunk; a szükség idején segítséget kapjunk.

Az angol azt mondja, hogy *bátorsággal teljesen, nagy bátorsággal, semmit sem röstelkedvén*. Bátorsággal járuljatok a kegyelem királyi székéhez. Ott a királyi szék előtt mi vár rád? *Kegyelem* fog várni.

A kegyelem királyi székéhez, hogy irgalmasságot nyerjünk és kegyelmet találjunk, a szükség idején segítséget kapjunk. Ha odajárulsz, akkor tudja Isten adni ezeket. Bátorítalak téged, hogy a te gyarlóságod sem nagyobb Illésnél. *Bátor* légy és *kitartó*, és buzgó imádságokat mondj. A *buzgó imádságoknak* meglesz az eredménye. Fog jönni az eső az életedre. Ámen.

Amikor az imáinkat elmondjuk, és ilyen buzgón imádkozunk, akkor ez *ajtó* az Úr kezében, hogy az ellenség terveit, az ördög derekát kettétörje. Közbe fog lépni. Megzavarja az ellenség táborát. Az Ő terveit tudja hozni. Az Ő terveiben mindig ott van a *kimenekedés*.

Ne félj, én megsegítelek. Hányszor mondja ezt a Bibliában? Ne félj, én megsegítelek. Az Apostolok cselekedeteire nézünk. Közben mondjuk, hogy jó az Úr! Bizony, mert így igaz. Isten Igéje mindig *felemel* minket. Megvigasztal, és erre van szükségünk.

Egy példát hoz itt az Írás Józsefről, akinek a történetét hoztam. Most nem soroljuk, mert igen hosszú történéseken ment keresztül. Lényeg az, az Ige úgy írja a 7. fejezet 9-es versben, hogy a pátriárkák pedig *irigységből*... Vagyis a testvérei. Jákób 12 fiáról van szó, a pátriárkákról. Egyik volt József, az egyik legkisebb volt közülük.

Irigységből eladták Józsefet Egyiptomba. Rabszolgasorba került. Ő volt a kedvence az édesapjának. Színes kis kabátot is varrt neki. Ő volt a legkedvesebb. A testvérei ezért ki nem állhatták. Irigykedtek. *Féltékenyek* voltak. Már az első embergyilkosság is e miatt történt, irigységből. Egyiknek az áldozatát tekintette Isten, a másikat meg nem.

Az *irigységre* nagyon figyeljetelek oda, mert ez az egyik leggyakrabban használt kártyája az ördögnek. Mindig utasítsátok el, ti abba nem mentek bele, nem mentek be. Nem fogok irigykedni.

József borzasztó helyekre került. Meg akarták ölni, azután kútba dobták, akkor onnan kimenekedett. Jött egy rabszolga kereskedő és eladták neki a testvérüket pénzért. Képzeljétek el, utána a rabszolgapiacon ott állt meztelenül, és kiabálták, hogy ki mennyit akar adni érte. Mert a testét meg kellett vizsgálni minden rabszolgának, hogy tökéletes-e?

Iszonyatos helyeken, dolgokon ment keresztül. Azonban a történet vége úgy lett, hogy mert Isten vele volt, így írja. De *Isten vele* volt és *megszabadította* őt [Józsefet] minden nyomorúságából.

APOSTOLOK CSELEKEDETEI 7,9–10.

9. A pátriárkák pedig irigységből eladták Józsefet Egyiptomba; de Isten vele volt.

10. És megszabadította őt minden nyomorúságából, és adott néki kedvességet és bölcsességet a fáraó előtt, Egyiptom királya előtt, ki őt Egyiptom fölé és az ő egész háza fölé kormányzóul helyezte.

A fáraó házáig emelte fel őt Isten. Előtte börtönbe jutott, és onnan menekítette ki Isten a legmélyebb tömlőcből. Egészen a fáraó palotájába vitte fel! Mi volt a kulcs? Mert *Isten vele volt*. Ezt írja. De Isten vele volt, és *megszabadította őt*.

Tudod-e, hogy akármilyen ellenség jöhet ellened, bármilyen gonoszságot kitervelhet, ha te *tudod* azt, hogy Isten *veled* van, akkor annak mi lesz a vége? Így szól a folytatás: *megszabadította őt, és minden nyomorúságából kimentette őt, s adott neki kedvességet és bölcsességet*.

Ha *Isten veled* van, akkor nincs olyan megpróbáltatás, amin nem tudnál átmenni, a Jézus nevében. Ezt a megvallást *naponta* szoktam imádkozni, most veletek is elmondanám, ha kapok egy kis bátorítást tőletek: *Isten velem van, és megszabadít engem minden nyomorúságomból. És ad nekem kedvességet és bölcsességet a világ előtt, az Úr munkájának elvégzésére. Ámen*.

Isten közbelépett, és a gonosz munkája nem tudott sikerre jutni József életében, és a te életedben sem fog tudni, ha erre ráállsz. Hangsúlyozom, mindegy, hogy ki van ellened, ha Isten van *veled*. Ezt nagyon *tudatosítsd* magadban. Isten a *te oldaladon* áll! A te javadra forgatja az eseményeket. A Nagyobb van benned, és Ő megmutatja a hatalmát az életedben.

Ő a nagyobb. Megvan benned az, ami szükséges ahhoz, hogy *győzelemben élj*. Már benned van ez a győzelem. Arra van csak szükségünk, hogy *higgyük* ezt, hogy *szóljuk* ezt a győzelmet! Ha nem hiszed, akkor kár gondolkodni felőle, úgysem fog történni semmi. Nem kell többet tenned, csak hagyd az egészet. De ha hisszük ezt, akkor *szólnunk* kell ezt a győzelmet, és a buzgó imádságok se maradjanak el. A részletek folynak olyankor.

Istennek megvan a *terve*, ott van a *szádban* a győzelem, és Ő *kivitelezi* azt. Közben a részletek felől folynak a könyörgések. A buzgó imádságok nélkül nem látjuk meg majd azt a győzelmet. Nagyon fontos ez. Isten a *kezébe veszi* az ügyedet, így van megírva, és *felkarolja* a helyzetedet. Nincs reménytelen helyzet nála. Ne adjuk fel, ez nagyon fontos.

Ne adjuk fel, hanem *kitartóak* legyünk ebben. Meddig kell tenni a *megvallásainkat*? Meddig kell folytatni a könyörgéseinket? Addig, amíg az *ördög bele nem fárad*, és fel nem adja. Ugyanis mi nem adhatjuk fel. Valakinek a kettő közül fel kell adnia előbb-utóbb. Ezek a dolgok ideig valók.

Egyszer Kenneth Haginnek azt mondta valaki, hogy Hagin testvér, futásra bírtam az ördögöt. Egy baj volt csak benne, hogy a testvérünk szaladt elől és az ördög meg utána. ☺ Az ilyen futás nem jó futás. Az ördögnek kell megfutamodnia. Addig kell *kitartanod* ebben, amíg az ördög *meg nem hátrál*. Amíg ő el nem megy, amíg ő fel nem adja. Amíg ő *el nem fut* előled, mert ez bekövetkezik, ha te kitartasz.

Ugyanis azt mondja a Szentírás, hogy *aki meghátrál*, abban *nem gyönyörködik* a Szellemem. Ezt Isten mondja. Nem engedhetjük meg magunknak, hogy meghátrálunk, hogy feladjuk. Nem lehetünk a *meghátrálás* emberei, hanem a *hitői*. (Zsid. 10,38-39) Így írja szó szerint a Biblia, hogy *örök jutalmakat* nyerhessünk. Örök jutalmak várnak ránk, ha kitartunk.

Nem nehezek ezek a *hitharcaink*, mert valóban a Nagyobb van bennünk. Ha tudatosul benned, hogy Ő mindig ott van, ha te kinyújtod a kezedet, akkor Ő még előbb kinyújtja a kezét, mint ahogy a tiéd érzékelné, mert benned van. Akkor ezek a hitharcaink igazából örömteljesek.

Az ördög az, aki meghátrál, *én nem hátrálhatok* meg! Ezt *szögezd le* magadban, elhatározás nélkül nincs előremenetel. Amíg el nem határozod, hogy az életedben így lesz, addig nincs előremenetel. Te nem hátrálhatsz meg, te győztes vagy Krisztusban! Ez így van megírva.

Isten hadseregének a *katonái* vagyunk. Gondoltál-e már így magadra? Hadviselésben vagyunk, ez le van írva. A *hitnek szép harcait* harcoljuk. A hitnek szép harcai azt jelenti, hogy éles *nyilakat is kilövi* az ellenség szívébe, nemcsak a *hit pajzsát* hordozzuk [amivel védjük magunkat], hogy mi ne kapjunk nyilakat.

Vannak pillanatok, amikor nekünk kell *kilőni a nyilakat*. Ez Isten *Igéje*, Isten beszéde. Ezeket a nyilakat bele kell lőni az ellenség szívébe, a 45. zsoltárban olvashatod. Olvasd el! A király *ellenségeinek a szívébe* találhatnak ezek a nyilak. Ha szólsz a Szellemtől szólt Rhemát, az találja meg. *Megsemmisíti* az ellenséget.

József a börtönből a palotába jutott fel, mert az Isten volt övele, így írja az Ige. Ezen *időzzél*, hogy Isten volt övele. Lehet, hogy te is ott érzed magad lent, a tömlőcnek a legalján, a börtön legmélyén. Úgy érzed, valami miatt oda kerültél. Elég, ha az ember úgy érzi. A másik ránéz a helyzetedre, és azt mondja, hogy ne viccelj már, hát az semmiség.

Te mégis úgy érzed, hogy nagyon mélyre kerültél, mert az ördög a hitető. Lehet, hogy ott érzed magad, hogy ott vagy, de az nem egy rossz ügymenet, amikor Isten azt mondja, hogy *én veled vagyok*, és én *megsegítelek*. Minden gonoszból *kiszabadítalak*.

Hiába lett volna Isten Józseffel, hogyha József csak *panaszkodott* volna, hogy hova is került, hogy ki okozta, hogy oda került. Mert ugye ártatlanul került oda arra a helyre. Teljesen tiszta volt minden cselekedetében. Mégis hova került?

Ha csak panaszkodott volna ezen, és sorolta volna, hogy ki tehet arról, hogy ide jutott, akkor hiába lett volna Isten vele, mert Ő nem tudta volna onnan kiszabadítani és felemelni a legmagasabb pontra. Mert végül a fáraónak az első embere lett! *Nem jutott volna sikerre*, ha csak panaszkodik, a másikat okolja, és nem bocsát meg azért, amit ellene tettek.

Az *irigységünk* és az *önsajnálatusunk*, két olyan dolog, amitől, ha nem szabadulunk meg, nem jutunk előbbre, akármennyire velünk van Isten. Isten hiába akar segíteni a problémáinkon, ha ez a két csomag bent van a bőröndünkben, az irigység és az önsajnálat.

Visszük magunkkal, így nem lesz előbbre menetel, ha te még mindig haragszol az ellenségedre, aki ide juttatott. Akkor hogyan tudna Isten segíteni rajtad, ha *nem bocsátasz meg* a másinak? Maradhatsz a gödör mélyében. Ott maradsz.

Ha *Isten áldásait* akarod élvezni, és az Ő életét akarod élni, hogy az valóban rajtad keresztül tudjon megnyilvánulni, az a te elhatározásod. *Isten élete* benned van, kikívánczik és meg akar *nyilvánulni*, hogy téged megsegítsen, és általa rengeteg embert kihozzon [a fogságból]. Ugye Ő minket megvigasztal, és mi ugyanazzal a vigasztalással meg tudunk vigasztalni másokat. Ezt írja. Micsoda elhívás ez? Óriási elhívás!

Ha ezt szeretnéd, hogy az *Ő élete* megnyilvánuljon, akkor az *Ő játékszabályai* szerint kell játszani az életet. Amit megírt, úgy kell cselekedni. Az imádságról lévén szó – mert erről beszélünk –, bátran kérjünk. Tudnod kell azt, hogy az *imaválaszokhoz* hitre van szükség, ezt nem titkolja a Biblia. *Teljes hitre* van szükség. A hitünk azonban a *szeretet által* munkálkodik.

Isten odaadja a hitet neked, mert amikor újjászületünk, megkapjuk a *hit mértékét*. Aztán megtanít minket *szeretetten járni*. A thesszalonikabelieknek írja, hogy titeket maga Isten tanított meg, hogy miként járjatok szeretetben. Tehát megtanít szeretetben járni, és utána – hogy a *hitünk működésben* lehessen – vigyáznunk kell arra, hogy a szeretetünk mindig *teljes* legyen.

Ha a *szeretetünk teljes*, akkor ott nem fér el a meg nem bocsátás. Mindegy tehát, hogy mekkora hitem van. Lehet hegyeket [problémákat] megmozgató hitünk, de hogyha Isten szeretete nem tudja átjárni a hitedet, akkor az a hit nem fog teremni.

Hiába hiszed azt, hogy az megvan neked. Hiába mondd el százszor, ha a *szeretet* nem járja át azt a hitet, az a *hit* nem tud cselekedni. Pedig Istentől született. HA A SZERETETED NEM TELJES, A HITED NEM FOG MŰKÖDNI! Ezt nyugodtan írd be a Bibliád első lapjára, legelőre.

GALATA 5,6.

6. Mert Krisztus Jézusban sem a körülvetélkedés nem ér semmit, sem a körülmetéletlenség, hanem a szeretet által munkálkodó hit.

A zsidó hitközösségeknél lehet, hogy van nyolcadik napi cselekedet, de Istennél az nem ér semmit. A körülmetéletlenség ugyanígy nem ér semmit. Vagyis hordhatod a hajadat így is, úgy is, ilyen divat szerint is öltözködhetsz, olyan divat szerint is. Egy dolog *számít* Nála, a *szeretet által munkálkodó hit*. Ebben mindenkinek saját magát kell *megvizsgálnia*, hogy a szeretetem teljes-e?

Tudd meg azt, hogy amikor a *másikon* segítesz, akkor *magaddal* tetted a legnagyobb jót az életben. Engedd a szeretetet, hogy *szabad utat* kapjon. Ahol csak lehetőséged van, *áraszd ki* a szeretetet. Mert ha hordalék, vagy valami útját állja a szeretetnek, miközben mások felé kiárasztod, úgy nagyobb és *nagyobb utat nyer* majd magadban az a szeretet.

Hangsúlyozom, amikor a *másikon* segítesz, magaddal tetted a legnagyobb jót az életben. Nem is gondolunk néha bele. *Segítünk* valakin, és *magunkkal* tettük a legnagyobb jót. Ilyenkor egy svungot [lendületet] adtál a hitednek. Ezt a szót nem tudom, mindenki ismeri-e, egy lendület. Ez a legjobb és a legbiztosabb útja annak, hogy *erővel teljes* keresztény lehess!

Akarsz-e erővel teljes keresztény lenni, akarsz-e hegyeket mozgatni? Akarod-e, hogy Isten minden imádra válaszoljon és gyorsan? Mert ha nem az Úrtól van az az ima, el se mondjad. Mert akkor csak kudarcos lesz a hited. Mindig nézd meg, hogy szellemben imádkoztad-e, amit kértél?

A legjobb és a legbiztosabb útja annak, hogy *erővel teljes* keresztény lehessél a minden-napjaidban, hogy *jót* tegyél és *segíts* a másiknak, a tőled telhető legnagyobb mértékben. Arany igazság ez. A tőled telhető legnagyobb mértékben tedd azt meg. Ha tudnál jót cselekedni, és nem teszed, nem lesz a javadra írva. (Jak. 4,17) A saját lelkiismeretedben nem fogod jól érezni magad.

A Márk evangéliumban egy nagyon ismert részt fogunk elolvasni. Ez az a rész, ahol Haginnek is megakadt a szeme az Igén, amikor a halálos ágyában feküdt. Már megkapta az utolsó kenetet is, meg elköszönt tőle a pásztorja és a családja, mindenki lemondott róla.

És megakadt a szeme ezen a versen, és addig meditált rajta, amíg Isten szólt hozzá, hogy ha *hiszed* ezt, akkor *kelj fel*, mert az egészséges ember nem fekszik az ágyban. Így gyógyult meg Isten Igéjén. Ez a rész annyira *kincsekkel teljes*. Nézzük meg, hogy mit mond itt az Írás nekünk. Az Igét megértjük és alkalmazzuk, akkor jutunk előbbre. Bizony.

MÁRK 11,22–25.

22. És Jézus felelvén, monda nékik: Legyen hitetek Istenben.

Legyen hitetek Istenben! – mondja Jézus. *Legyen isteni fajta hitetek – egy másik, hübb fordítás szerint.* Van is ilyen hitünk, mert Istentől született a hitünk.

23. Mert bizony mondom néktek, ha valaki azt mondja ennek a hegynek: Kelj fel és ugorjál a tengerbe! és szívében nem kételkedik, hanem hiszi, hogy amit mond megtörténik, meglesz neki, amit mondott.

Hányan szeretnétek ilyen erőteljes szavakat? Hogy csak mondd, és zsupsz, fogja magát a „hegy”, és beugrik a tengerbe! Az összes problémáddal teljesülhetne. Utamban vagy, menj innen! Ugorj be a tengerbe!

24. Azért mondom néktek: Amit csak kívántok, amikor imádkoztok, higgyétek, hogy megkaptátok, és meglesz az néktek.

Azt mondja Jézus, olvasd el a részleteket: *meglesz* neki, amit mondott, ha megtartja, hogy a *szívében nem kételkedik*, és *hiszi*, hogy amit *mond*, *megtörténik*. A *szavainknak* óriási nagy ereje van. Tudunk így a szavainkkal élni, ha a játékszabályokat követjük. Látod-e azt, hogy sokszor nem azonnal történik meg, hanem amit mond, az *majd meglesz* neki, *ha közben hisz* a szívében. Tehát *nem tekint* az ember az *időre* és a *körülményeire*.

Az ördög azt kérdőjelezi majd, hogy nincs is meg az neked, amit mondtál, nincs is meg neked, amiért imádkoztál. Mondd azt neki, hogy nyugi, nyugi, az úton van. Az a dolog *úton van*. Megkértem, hittem, elfogadtam, az úton van. Neked sem kell aggodalmaskodnod ördög, nyugi. Az úton van.

A „hegyek” felől nem panaszkodnunk kell, ez egy nagyon nagy tanulság. A „hegyek” [akadályok] felől nem panaszkodunk, hanem a *hegyeknek szólunk*, parancsolunk hittel, szeretettel teljes hittel, akkor meg fognak mozdulni.

Itt mond még valamit. Minden egyes számozott versben egy *szellemi alapelv* van elrejtve. Naponta érdemes elgondolkodni ezeken, mert az életünket *megváltoztató erő* van benne.

25. És mikor imádkozva megállotok, bocsássátok meg, ha valaki ellen valami panaszotok van; hogy a ti mennyei Atyátok is megbocsássa néktek a ti vétkeiteket.

Az angol így írja, hogy bárki ellen bármi panaszotok van. Akkor semmi nem marad ki belőle. Minden esetben meg kell bocsátanod! Bárki ellen, bármilyen panaszod, akkor egy kifogás sem maradhat, hogy neki miért nem bocsátottál meg. Semmi. Meg kell *bocsátanod*, és csak utána mondd el az *imádat*, mondja Jézus.

Mivel Jézus azt mondja, hogy „imádkozva megállotok”, sokan vannak úgy, hogy Uram, inkább leülök, és úgy imádkozom. De hiába ülsz, vagy állsz, teljesen mindegy. Ha ülsz, akkor is csak úgy megy az ima, ha megbocsátottál.

Állsz, ülsz vagy fekvé imádkozol, ha meg nem bocsátasz, akkor *akadály* lesz az életedben, s az ima nem fog tudni olyan választ elnyerni, mint amit Isten adni szeretne neked. Minden nap érhet minket igazságtalanság, okot sem adtál és mégis bántottak. Ilyen is történik az emberrel. Most figyelj nagyon. Te el tudod azt *engedni*! Nem mondom, hogy könnyű mindig.

De ha te azt el tudod engedni, meg tudod bocsátani... Ahogy Jézus mondja: ha megállsz imádkozni, bocsáss meg; ha leülsz imádkozni, bocsáss meg; ha letérdelsz imádkozni, előtte

bocsáss meg. Ha te el tudod azt engedni, amit tettek veled, és meg tudod azt úgy bocsátani, mintha már ott sem lenne... *Isten segítségével* nélkül ez sem megy különben, ez is hitből megy.

Azzal *Isten kezébe helyezted* azt az ellenséget. Ez nagyon fontos gondolat. Isten kezébe helyezted az ügyedet, és Ő az igaz ítélőbíró. Ha te tovább imádkozol, akkor eszedbe fog jutni, hogy a másik most Isten kezébe került. Isten, legyél hozzá kegyelmes, hogy ne számíttassék be neki az, amit cselekedett, hogy ne tulajdoníttassék neki az, mert megbocsátó Isten vagy. Ha idáig eljutottál, akkor *járt át teljesen* a szeretet.

Jézus is ezt tette a kereszten. Képzeld el, hogy amikor ott függött fönt, az ég és a föld között a kereszten mezítelenül, gúnyolták, csúfolták, köpdösték, a vére folyt minden sebéből. Ilyen szenvedései között el tudta mondani azt a legerőteljesebb és a legkegyelemteljesebb imát, hogy Uram, *bocsásd meg* azt nekik, mert nem tudják, hogy mit cselekednek. Tudatlanságból tették.

Ő képes volt akkor az ellenségeire gondolni, és az ő *javukra imádkozott*, hogy az ne számíttassék be nekik. Isten Fiával tették ezt. Nem tudták, hogy ki van ott a kereszten. Nem tudták, hogy Jézus büntelen. Jézus el tudta mondani ezt az imát.

Ez a *szeretetben járásnak* a legmagasabb foka, amikor tudsz az ellenségeidért úgy imádkozni, hogy amit ellened tettek, ami gonoszt tettek veled, amit csak el kellett szenvedned, úgy megbocsátasz neki, hogy Uram azt úgy vedd, hogy az meg sem történt, hogy ne számíttassék be nekik. *Ne tulajdoníttassék* nekik ez a bűn. Ebben a *megbocsátásban gyönyörködik* Isten. Akkor fog téged átjárni teljesen a szeretet.

Sokszor az emberek *tudatlanságból* teszik, amit tesznek velünk, mert nem tudják, hogy azt nem így kellene. Mert ők sem kaptak soha olyan szeretetet senkitől. Ez az egyik lehetőség. Máskor meg azért teszik azokat, mert őket is sérelmek és *bántások érik*, és sebek vannak a szívükön, és a *sebek újabb sebeket szülnek*.

Ezek újabb sebeket szülnek az életükben, és így sebzik meg az embert az életében azok, akiknek semmi gonoszt nem is tettünk, mégis ezt meg azt tesznek velünk. Tehát ha erre *rálátsz*, akkor *könnyebben* fogsz tudni megbocsátani.

És nem hiszem, hogy túl sokan vannak azok az emberek, akik úgy ébrednek fel, és úgy kezdik a napot, hogy elkezdenek a naplóba terveket írni, hogyan és hányszor, s miként akarnak majd valakit megbántani aznap. Ilyenek nem sokan vannak. Ezeket az emberek nem előre tervezik el, hogy ilyen gonoszságokat tesznek a másikkal. Nem szánt szándékkal teszik ezt az emberek, hanem egyszerűen csak beleesnek azokba a helyzetekbe.

Annyi embert bántok meg ma, amennyit csak tudok! – szoktál így fölébredni reggel? Ha igen, akkor még nem születettél újjá. Akkor még az üdvösséged hátra van. Az emberek azokat termelik újra, amiket belül hordoznak. Ha ott még *sebek*, *bántások* vannak, keserőségek vannak, akkor ezeket *újra fogják termelni* a megnyilvánulásaikkal. Ezt tudjad.

Sokkal könnyebben fogsz tudni akkor *továblélni*, és nem maradsz az ördögnek a csapdájában. Ugyanis, amíg nem bocsátottál meg, addig csapdában vagy. Addig ott vagy a fogságban. Annak a cselekedetnek a *fogságában* vagy, amit a másik tett ellened. Még akkor is, ha teljesen büntelen vagy benne.

Nem vagy szabad, ez a baj. Jézus azt mondja, hogy az én *Igém szabaddá tesz*. Szabad vagy te akkor, ha a másiknak még azt a bűnt tulajdonítod? Nem! Nem éled még azt a szabadságot, amire Jézus elhívott. Ezt a Lukács 23-ban imádkozza Jézus.

LUKÁCS 23,34.

34. Jézus pedig monda: Atyám! Bocsásd meg nekik; mert nem tudják mit cselekszenek...

Legtöbb ember így bánt meg téged, *nem tudja*, hogy mit tett, amikor azt mondta. Nem tudja, hogy mit tett a szíveddel, amikor olyan megnyilvánulása volt. És ha ezt el tudod *engedni*, akkor te vagy a nyertes. Szabad vagy, ez a lényeg!

Amikor az emberek ezt meg azt teszik veled, akkor ne annyira magaddal foglalkozz, hogy ez mekkora bántás volt, és mit szenvedtél el, és *ne ezt forgasd* magadban, milyen sérelmek értek, meg hogy mennyire fáj ez neked. Vissza-visszajönnek ezek a gondolatok, mert az ember hajlamos ezen időzni, hogy hogyan tehette ezt a másik velem. Ne ezt tedd!

Adok neked egy nagyon jó tanácsot. Inkább azon foglalatostkodjál, hogy kezdjél el *imádkozni a másikért*. Azon gondolkodj el, hogy *mit tett* akkor az illető *magával*, amikor ezt tette veled, mert nagyon *súlyos helyre* került.

Ugyanis mivel te *Isten gyermeke* vagy, és Istennek a *szeme fénye* vagy, és ilyen minőségben bántalmaztak téged, amikor ezt tették veled, és ki is használtak esetleg, akkor nagyon veszélyes helyre került a másik. Mert Isten kezébe került *ítéletre*. Induljon meg a szíved, hogy kezdj el *imádkozni érte*, hogy ő erre *rálásson* és megtérjen.

Így lesz *jobb a világ*, ha elkezdünk imádkozni az ellenségeinkért, az üldözőinkért. Így lesz jobb a világ! Isten mondja, hogy enyém a bosszúállás, *én megfizetek*. Ha te elengeded a sérelmet, azonnal Isten kezébe kerül az illető. De utána kezdj el könyörögni érte:

Uram, te irgalmas Isten vagy, te kegyelmes Isten vagy. Kérd a bocsánatot a másiktól, kezdjél *közbenjárni érte*. Ő nem tudja, Atyám, hogy mit cselekedett. Legyél könyörületes hozzá, bocsáss meg neki.

Tudod, mit fogsz érezni a szíveden? *Szeretetbalzsamot*. Balzsamos lesz a szíved, és elkezdesz úgy örülni, ahogy az Atya örül, hogy te *kegyelmet kértél* az illetőre. Óriási dolog. Előbbre leszel, *kijöttél* a kelepceből, ha ezt meg tudod tenni. Óriási dolog.

RÓMA 8,28.

28. Tudjuk pedig, hogy azoknak, akik Istent szeretik, minden javukra van, mint akik az Ő végzése szerint elhívottak.

Szereted-e Istent? Ami csak történik velünk, az előre nem látható dolgok, ha imádságban maradsz, ha hitben maradsz, és a szeretetben maradsz, akkor Isten azt a helyzetet a kezébe veszi, és a *javadra fordítja*. Te, amikor abból kijössz, akkor feljebb kerültél szellemben, mint amikor oda bementél. *Feljebb* léptettek.

Több a kegyelem feletted. Nagyobb a dicsőség feletted. *Csillogóbb* lettél. Jobban átjárt a szeretet, közelebb került a szíved Istenhez. Te *nyertél* vele, mert Isten a javadra fordította. Ki tudtál belőle jönni győztesen. Óriási dolog. Akarsz-e ilyen győzedelmes életet élni, ez a kérdés, mert akkor ezt neked kell megcselekedni.

Ezeket a lépéseket neked kell végigjárni. Ez a kiváltsága annak, ha valaki keresztyén. Ez a nagy kiváltság abban, hogy keresztyének vagyunk, hogy AMIT CSAK ISTEN KEZÉBE ADUNK, AZT A JAVUNKRA FORDÍTJA. Több leszel, amikor kijössz belőle, mint amikor bementél a hitpróbákba.

Azért jelent meg az Istennek Fia, hogy az ördög munkáit lerontsa. Kijelented-e, amikor ilyen hitpróbákban vagy, hogy én *nem vagyok magamra hagyatva* ebben, az Isten Fia megjelent nekem? Az Isten Fia megjelent nekem, ezért az ördög munkái le vannak *rontva* az életemben, meg vannak taposva.

S amit megtapostál, az eltűnt, megsemmisült. Az nincs többé ott. Amit a lábad alá helyeztél, Isten megrontotta azt. *Te használd* a hatalmat, és *Ő elvégzi*. Azt tudod-e, hogy Jézus azt mondja:

LUKÁCS 10,19.

19. Ímé, adok néktek hatalmat, hogy kígyókon és skorpiókon tapodjatok, és az ellenségnek minden erején; és semmi nem árthat néktek.

Elgondolkodtam ezen. Ezek szerint az ellenségnek van ereje. *Valamennyi erejének* kell lennie, mert Jézus *hatalmat adott nekünk*, habár legyőzött ellenség! Ezzel kezdem, hogy ne félj tőle. Jézus hatalmat adott nekünk az ellenség minden ereje felett. Ereje van, ha nem is sok.

Mennyi a hatalma feletted? Amennyit *te adsz* neki az életedben. A hatalmad a tiéd, neked adta Isten, hogy te hatalmat gyakorolj felette. Ereje van valamennyi. Hatalmat úgy nyer az életedben, ha *te adsz* neki a szavaiddal, a cselekedeteiddel, a meg nem bocsátással. Ha *helyet adsz* neki, akkor nyer teret az életedben és tudja használni az erejét ellened.

De hatalom a tiéd az ellenség minden ereje felett! – így írja. Minden ereje felett hatalmad van. Ki ne add a kezedből ezt a hatalmat, *élj vele*. Tiéd ez a hatalom. Isten mindent a *javadra* fog forgatni, ha megtanulsz *Vele járni*. Mindent, mindent és mindent.

Egy helyre szeretnék benneteket még elvinni, ami egy zárásnak nagyon jó lesz, mert egy kis koronát teszünk arra, amit eddig hallottunk, hogy milyen Istenünk van. Szereted-e a mi mennyei Atyánkat? Csodálatos! Az 1Krónikában olvasunk egy példát, ez két igevers összesen. Az egyik szereplője itt az ószövetségnek Jábés.

1KRÓNKA 4,9–10.

9. Jábés pedig testvéreinél tiszteletreméltóbb volt, és azért nevezé őt az ő anyja Jábésnek, mondván: Mivelhogy fájdalommal szülém őt.

Képzeld el, hogy egy ilyen nevet kapsz az anyádtól, hogy amikor csak rád nézett, a fájdalmak jutottak az eszébe. Ó, te a fájdalmak gyermeke vagy. Mindig a fájdalmat, meg a rosszat említik feletted a neved kimondásával. Akarsz-e így kezdeni egy életet? Ugye nem szeretné az ember, hogy a fájdalom gyermekének neveznék?

Az anyának fájdalommal szült gyermeke volt, és ezt a nevet adta neki. Ahányszor kiejtették a nevét, mindig felemlítették azt, ami volt a múltban, és ez nem egy jó kezdet az embernek, amikor így nő fel, hogy mindig csak ezt hallja, és erre emlékeztetik.

Azonban Jábés *kért* valamit Istentől, és nézzétek meg a *fordulatot* az életében. Egy imádságot elmondott. Az *imáról* van szó, hogy az ima milyen *változásokat* és milyen *áttöréseket* tud hozni az életünkben.

Jábésnek elege lett ebből, hogy mindig a fájdalmak lettek a feje fölött emlegetve, és a mi életünkben is elégünk van abból, hogy mindig csak a rosszat sorolják. Nem? Arra mutogatnak, hogy mi volt, és hogy volt, és mi nem volt jó. Elegendő van ebből, s egy idő után az ember azt mondja, hogy nem fogom többé az ördögöt magasztalni.

Nem fogom az ördög dolgait sorolni. Most kit dicsőítek, az ördögöt vagy Istent? Kit kell *dicsőítenünk*? A Jézus Krisztusunkat! Az *Ő nevét*. Nem a rosszat, amit elszenvedtünk az életünkben. Nézzük meg, hogy hogyan imádkozik Jábes.

1KRÓNKA 4,10.

10. És Jábes az Izrael Istenét hívá segítségül, mondván: Ha engem megáldanál és az én határomat megszélesítenéd, és a Te kezéd énvelem lenne, és engem minden veszedelemtől megoltalmaznál, hogy bút ne lássak! És megadá Isten néki, amit kért.

Tudta, *kihez* kell fordulnia segítségül. Te ugyanígy tudod már, *kihez* kell fordulni. Az Izrael Istenéhez! Amikor megemlítik, hogy „Izrael Istene”, akkor Isten még külön odafigyel. Nekünk ma a *Jézus neve* van, de az Ószövetségben nem volt.

Amikor Izrael Istenét említették, akkor a *szövetséges Istent* említették, aki szövetségre ment a népéért. Aki bármit odaadott, hogy népét kiszabadítsa, mert a szövetségese volt. A szövetség Istenét, Izrael Istenét hívta segítségül.

... mondván: Ha engem megáldanál és az én határomat megszélesítenéd...

Minden rossz ellenére, minden fájdalom ellenére az anyának keresztül kell mennie a szülésen. És gyerekkorában mindig csak emlegették ezt a nevet. Elege volt, azt mondta, hogy most figyelj, Atyám, áldjál meg engem! Segítségül hívlak Téged. Ha engem megáldanál és az én határomat megszélesítenéd...

Ímé, a *növekedés Istenét* szólította. Határainkat meg fogja *szélesíteni* Isten, ha szólsz neki, hogy azt cselekedje meg.

... és a Te kezéd énvelem lenne, és engem minden veszedelemtől megoltalmaznál...

Soha nem fog eltávozni a keze az életedről. Nézd meg, miket kért. Minden veszedelemtől megoltalmaznál... Elesnek mellőled ezren, jobb kezéd felől tízezren. Lehet ilyen helyzet is, és téged *megoltalmaz* az Úr. Megoltalmaz téged minden veszedelemtől, hogy bút ne láss.

Elege volt a keserüségből. Elment és imádkozott Istennek, hogy bút ne lássak. Így olvasod: és megadta Isten néki, amit kért. Tudod-e, hogy ilyen Istenünk van? Odamész, *bátorsággal kérsz*, s Isten *megadja* a kéréseidet. Hiszed-e ezt, hogy egy ilyen Istenünk van? Hiszed-e azt, hogy ami rossz történt az életedben, azt *Ő a javadra fordítja*?

Már az Ószövetségben is, amikor valaki kért, azt *Ő* megadta. Ha *tiszta szívvel* tudunk menni és kérünk tőle. Ezen fogunk gondolkodni egész héten. Isten a javunkra fordítja! Tudod-e *Őt* úgy dicsérni, ahogy eddig nem? Megérintette-e úgy a szívedet, ahogy eddig nem? Hiszem, hogy ma megtette. Tudod-e *Őt* úgy gyönyörködve tekinteni a trónján, ahogy eddig nem? Hogy *Ő* a mindenható Isten, aki *segíteni* akar?

Ő a könyörületes Isten, aki megkísértetett mindenkben hozzánk hasonlóan. Bátran mehetsz a trónhoz. Nincs olyan, amin *Ő* ne ment volna át. Nincs az a bűn, amit ne vitt volna el. *Elhordozta*. Nincs olyan fájdalom, amit ne szenvedett volna végig. Minden fájdalom rá volt terhelve. Miért nem fordulsz hozzá akkor bizalommal?

Kezdjük egy kicsit az Úr szívét keresni nyelvekben! Kezdjük felemelni a szívünket hozzá! Kezdjünk hálákat adni neki, a Jézus nevében! Atyám, áldunk és magasztalunk. Bele fogunk folyni egy kicsit abba a kenetbe, amit *Ő* szeretne most adni. Hallani akar a szívünkről.

Ó, mennyei, magasságos és mindenható! Áldunk és magasztalunk, a Jézus nevében, hogy szóltál a szívünkhöz, Atyám, hogy megerősítesz minket. Hogy a szíveinkben, Atyám, egy hatalmas örömet és egy hitet ébresztesz, az ébredés Istene vagy, a Jézus nevében. Az ébredés Istene vagy, s Te bátorítasz minket, hogy mindenkor imádkozzunk, hogy soha el ne lankadjunk, hogy mindenkor Téged keressünk, a Jézus nevében. Téged keresünk.

A nagy kiváltságokat adtad nekünk. Jézus nevét szólíthatjuk, ó, Messiás, hogy a növekedést adtad nekünk, kiszélesítetted a sátrainkat, hogy elhívtál minket, hogy megtisztítottál minket, a Jézus nevében. Hogy megdicsőítettél minket. Ó, mennyei és mindenható és magasságos. Minden dicséret Téged illet. Dicsőséges.

Az életünk minden területe a kezébe került. Minden ellenségünket elengedtük. Mindenkinek megbocsátottunk. Minden adósságot eltöröltünk. Senkire nem neheztelünk többé, Atyám, hogy a szeretet teljesen át tudjon járni minket, és a hitünk hatalmasan fel tudjon ébredni, hogy hegyeket mozgó hitünk lehessen, a Jézus nevében. Az imáinknak ne legyen akadálya, ha imádkozunk, hogy Te gyönyörködhesz bennünk, Atyám.

Ez szívünk minden kívánsága. Te élhesd az életedet mibennünk. Salamonnál nagyobb van itt, bölcsességben és gazdagságban. Engedd, hogy keressük a szívedet, Atyám, hogy meghallhassuk a hangodat, és utána az engedelmességgel támogass minket, hogy azokat meg is cselekedhessük.

Úttalan utakon is velünk vagy. Mindent bántást elengedtünk. Áldunk és magasztalunk téged, Atyám. Áldott légy, Atyám. Áldunk és magasztalunk Téged. Dicsőség Neked mindörökkön örökké. Ámen.

**A barna színnel jelzett igeversek más fordításból származnak.*

A felhasznált bibliai versek a King James kiadás számozását követik.